

ضرورت اتحاد سکولار دموکرات های خارج از کشور برای برقراری حکومتی دموکرات در ایران

07/2011

کامبیز باسطوت

سکولار دموکرات ها برای در اختیار گرفتن و ساختن آینده ایران نیازی بی چون و چرا برای اتحاد با یکدیگر ندارند. به واقعیت پیوستن این اتحاد امید و انرژی سیاسی در مردم ایجاد خواهد کرد که یک دگرگونی بنیادی سیاسی را در ایران امکان پذیر میکند و نقطه پایانی به رژیم اسلام سیاسی میگذارد. سکولار دموکرات های پراکنده با نیروی سیاسی محدود بعد از این دهه های غم انگیز یکه تازی اسلام سیاسی متحجر و خون آشام باید به این نتیجه رسیده باشند که اتحاد و انسجام زیر پرچم سکولار دموکراسی متکی به بیانیه حقوق بشر تنها حرکتی است که آنها میتوانند انجام دهند تا مردم سرزمین مقدس ایران را از چنگال بزرگترین رژیم دشمن مردم ایران و جهان نجات دهند. پذیرفتن و باور داشتن سکولار دموکرات ها به اتحاد با یک دیگر و گذاشتن چنین هدفی را در سرآمد حرکت های سیاسی شان جو سیاسی را در میان کوشندگان سیاسی و نجات دهندگان مردم ایران از حکومت اسلام سیاسی ایجاد مینماید که امکان چنین اتحادی را بشدت بالا میبرد و آن را عملی مینماید.

ما نباید فراموش کنیم که آنچه منجر به پیروزی حکومت اسلامی در انقلاب 57 شد تلاشی شدن وحدت نیروهای سکولار دموکرات و مترقی در برابر متحجرین اسلام سیاسی بود. نیروهای مترقی سکولار دموکرات با اتحادی منسجم در دوران انقلاب مشروطیت توانستند نیروهای اسلام سیاسی و دربار قاجار را شکست دهند. این پیروزی سکولار دموکرات ها در نهایت اتحاد دربار و اسلام سیاسی را ویران کرد. دیکتاتوری سیاسی حکومت پهلوی ها حافظه تاریخی سکولار دموکرات ها را آنچنان تیره و تار کرد که در انقلاب 57 سکولار بخشی از دموکرات ها و تمام چپ ها بسوی ارتجاع مذهبی خمینی رفتند و در برقراری حکومت اسلامی بر ایران شریک شدند و مردم را گرفتار سرنوشت شوم حکومت اسلامی کردند. نیروهای سکولار دموکرات با دوباره تجربه کردن شرایط سیاسی و اجتماعی ایران پیش از انقلاب مشروطیت یک بار دیگر احساس مینمایند که به همان اتحادی احتیاج دارند که سکولار دموکرات های پیش از انقلاب مشروطیت داشتند.

در دوران پیش از انقلاب مشروطیت اسلام سیاسی حقوق اجتماعی بانوان را زیر پا میگذاشت و محرومیت های حقوق انسانی بیشماری را به آنها تحمیل میکرد. همینطور حکومت اسلامی از اولین روز تأسیس خود برای از بین بردن حقوق بانوان که در رژیم مشروطه کسب کرده بودند یک لحظه آسوده نبوده است. حکومت اسلام سیاسی همواره بزرگترین دشمن آزادی های فردی اجتماعی مردم ایران بوده است پیش از انقلاب مشروطیت و همچنین بعد از تشکیل حکومت اسلامی. پیش از انقلاب مشروطیت دادگاه ها شرعی بود و آموزش تنها در مکتب خانه ها وجود داشت، مردم ایران بعد از انقلاب مشروطیت از دادگاه های مدنی و آموزش پرورش سکولار بهره بردند و شرف انسانی خود را از تجاوز قوانین شرم آور شرع حفظ کردند. در دوران حکومت مشروطیت آموزش و پرورش سکولار روشنگری و روشنفکری را در ایران گسترش داد که پیش از آن مردم از آن محروم بودند و حالا بعد از تشکیل حکومت اسلامی مردم ایران از شکوفائی فرهنگی و فکری محروم شده اند. سکولار دموکرات های خارج و داخل با وجود شرایط سیاسی و اجتماعی امروز مردم ایران احتیاج به همان اتحادی دارند که سکولار دموکرات های پیش از انقلاب مشروطیت ایجاد کردند.

امروز در خارج سکولار دموکرات هائی هستند که برای اتحاد سکولار دموکرات های خارج از کشور تلاش میکنند و معتقدند این اتحاد راه نجات ایران از حکومت جمهوری اسلامی است. آنچه مسلم است برای از جا کندن رژیم دیکتاتوری فقهاتی جمهوری اسلامی یک جنبش ملی بزرگ ضروری است. رژیم دیکتاتوری فقهاتی اسلام سیاسی متکی به اوباش حزب اللهی که از هر جنایتی در حق مردم ایران کوتاهی نمیکند بخوبی نیروهای نظامی خود را سازمان داده اند. برای روبرو شدن و از میان برداشتن رژیم جمهوری اسلامی سکولار دموکرات ها به وسیعترین اتحاد ممکن احتیاج دارند مانند همان نیروی که برای رژیم مشروطیت مبارزه میکردند. اندیشه سیاسی که در میان مخالفان جمهوری اسلامی بخوبی شکل گرفته است و ابستگی آنها به دموکراسی، سکولاریسم متکی به حقوق بشر است. این وحدت نظر در میان گروه های سیاسی امکان پایه ای را برای اتحاد سکولار دموکرات ها فراهم مینماید. باور داشتن به اتحاد در میان نیروهای سیاسی سکولار دموکرات برخوردار این نیروها را در ادبیات سیاسی شان دوستانه مینماید که زمینه ضروری برای همکاری سیاسی را فراهم میکند. این برخورد دوستانه در میان نیروهای پراکنده سکولار دموکرات میباید در سطح تمام کادرهای آنها گسترش یابد تا اتحاد منسجم سکولار دموکرات ها را در پی داشته باشد. اتحاد سکولار دموکرات ها میتواند شتاب قابل ملاحظه ای به مبارزه برای سرنگونی حکومت اسلامی فراهم کند.

در گسترده سپهر سیاسی دشمنان و مخالفان حکومت اسلامی میباید جریان های سیاسی را که خود را سکولار دمکرات میدانند اما برای سرنگونی عملی حکومت اسلامی راه های متفاوتی را انتخاب کرده اند در چارچوب اتحاد خود را بازبینی کنند. در حالیکه نیروهای سیاسی سنتی پشتیبان انقلاب 57 در حال دگرذیسی هستند اما هنوز نتوانسته اند مسئولیت و شرم پشتیبانی از انقلاب ارتجائی 57 را بپذیرند، نیروی سیاسی سکولار دمکرات و لیبرال در حال شکل گرفتن است. رهبری سیاسی که نیروی سکولار دمکرات در ایران و خارج برای مبارزه با حکومت اسلامی ارائه داده است طیف وسیعی از اسلامی های سیاسی را بسوی سکولاردموکراسی کشانده است که اتحاد آنها را با سکولار دمکرات های غیره مذهبی اتحادی طبیعی و اجتناب ناپذیر میکند. جایگزینی را که سکولار دمکرات ها در کلیت آنرا پیشنهاد میکنند نیروهای سیاسی سنتی چپ، پادشاهی خواه و جبهه ملی ها را زیر فشار گذاشته است تا به سکولار دمکرات ها بپیوندند و آخرین ریسمان های سیاسی ارتباطی خود را با رژیم اسلامی را پاره کنند که برای کمونیست ها مبارزات ضد آمریکائی و امیریالیستی است، برای جبهه ملی ای ها مبارزات ضد استعماری و غربی است و برای پادشاهی خواهان تلاشی شدن یک پارچگی ایران با سرنگونی دیکتاتوری سیاسی جمهوری اسلامی است. سکولار دمکرات ها طبیعت این ریسمان های سیاسی پوسیده و دشمن دمکراسی را برای مردم در ایران و خارج آشکار کرده اند.

با آشکار شدن اینکه آینده سیاسی ایران بعد از سرنگونی جمهوری اسلامی در اختیار نیروهای سکولار دمکرات است و این سنت درخشان انقلاب مشروطیت در حال رستاخیزی دوباره است. نیروهای سکولار دمکرات مشاهده میکنند که نیروهای سنتی هر چه بیشتر به آنها نزدیکتر میشوند اما خمیر سیاسی گذشته آنها هنوز در حال تخمیر است و خشک نشده است. دلیل و مانع اساسی اتحاد نیروهای سیاسی مخالف جمهوری اسلامی زیر پرچم سکولار دمکراسی با وجود دیکتاتوری بی چون و چرای رژیم اسلامی نیم نگاه نیروهای سنتی به باز یافتن مکان سیاسی خود در جمهوری اسلامی است و پاسداری از اندیشه سیاسی آنهاست که بشدت رنگ باخته است. شاید نیروهای سیاسی که قاطعانه سکولار دمکرات هستند میباید نیروی خود را بیشتر برای توضیح دادن خود به مردم ایران و جذب کردن آنها بکار ببرند تا انرژی خود را صرف جذب نیروهای سیاسی سنتی سکولار دمکرات نیم بند کنند و آنها را رها کنند تا در گذشته خود غرق شوند. نیروهای سنتی سیاسی باید ببینند که سکولار دمکرات ها طناب سیاسی نجات آنها را از غرق شدن بسویشان انداخته اند و استفاده از آن در اختیار آنهاست. شاید اتحاد سکولار دمکرات ها باید تنها در میان آنهائی باشد که بیشتر از همه زیر فشار دیکتاتوری اسلامی ها هستند مانند بانوان، جوانان، دانشجویان و اقلیت های قومی. سکولار دمکرات ها و مردم ایران باید پی ببرند که تنها مانع جنبش سراسری ضد جمهوری اسلامی برای آزادی و دموکراسی آن مجموعه سیاسی است که ما به نام اصلاح طلبان و نیروهای سیاسی سنتی متحد آنها میشناسیم. تا وقتی که این بازی طولانی امکان اصلاحات با وجود دیکتاتوری بنام فقیه ادامه دارد چپ، جبهه ملی ها و پادشاهی خواهان از اتحاد قاطع و کامل با سکولار دمکرات ها خود داری خواهند کرد.

سرازمی قهرای اخلاقی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی که رژیم جمهوری اسلامی مردم ایران را در آن سو میبرد بیش از سه دهه است که ادامه دارد و باندازه کافی برای مردم ایران طاقت فرسا شده است. مردم در خواست میکنند و انتظار میکشند تا نیروهای متحد سکولار دمکرات لیبرال و ملی رهبری سیاسی را عرضه کنند که مردم را از رژیم ننگین و متجاوز اسلام سیاسی آسوده کند. اتحاد نیروهای سکولار دمکرات پاسخی است که مردم در انتظار آن هستند تا با اتکا به رهبری آن آزادی و دمکراسی را برای مردم به ارمغان بیاورند. جدائی و تک روی سکولار دمکرات ها باندازه کافی عمر رژیم اسلامی را بدرازا کشانده است وقت آن است که با اتحاد و بریدن امید از اصلاح اسلام سیاسی رژیمی آزادیخواه و دمکرات را که مردم سزاوار آن هستند در ایران برقرار کرد. مبارزه درخشان مردم بعد از انتخابات تقلب آمیز ظرفیت ضد رژیم اسلامی مردم را بما نشان داد. مردم ایران رهبری سیاسی را درخواست میکنند که با ظرفیت مبارزه سیاسی آنها برای آزادی و دمکراسی برابری کند و سرنوشت اتحاد سکولار دمکرات ها فراهم کردن چنین رهبری است. برای آزادی و سربلندی مردم ایران سکولار دمکرات ها باید متحد شوند تا رهبری سیاسی را که مردم ایران میطلبند فراهم کنند. بنابراین شعار این مرحله از مبارزه برای آزادی و دموکراسی باید این باشد که سکولار دمکرات های ایران متحد شوید.